

[Herluf Rasmussen.]

man meget gerne havde set et forlig i denne sag med VK-partierne, idet man har stillet det ændringsforslag, som går ud på, at man i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme § 2, stk. 2, nr. 12, ændrer de „50 pct.“ til „75 pct.“ Det er for mig særdeles bemærkelsesværdigt, at man har ændret sin indstilling til lovforslaget siden dets fremsættelse, og det er for mig at se udelukkende et spørgsmål om at få et forlig i stand; der er ingen saglig baggrund for forringelsen af forslaget. Det ser jo også mærkeligt ud, at man fra regeringens side har stillet et sådant ændringsforslag uden i og for sig at sikre sig, at VK-partierne ville gå med til det. Men det er en klar forringelse efter min opfattelse, og de motiveringer, der fremføres, kan jeg ikke anerkende, idet man i en vurderingsperiode må have et middeltal, og det middeltal må gælde i hele perioden. Det kan ikke være sådan, at man ændrer middeltallet i periodens løb.

De lovforslag, som i øvrigt er fremsat her, er, som rigtigt ræsonneret af det ærede medlem hr. Holger Eriksen, ikke særlig revolutionerende.

Vi kan, hvad angår selve lovforslaget, tilsiige vor støtte, men vi må alvorligt anbefale at stemme imod forringelsen, som den højtærede finansminister har gjort det til genstand for. I betænkningen har VK-partierne fremsat en lang række principielle bemærkninger, men ikke fremsat konkrete ændringsforslag.

For ikke senere at blive anklaget for undladelse vil jeg gerne på ny understrege, at vi kan ikke medvirke til at ophæve grundstigningsskylden, idet vi fortsat er af den opfattelse, at samfundet netop gennem grundstigningsskylden har ret og pligt til at sikre sig en andel af de samfundsskabte værdistigninger, også når det drejer sig om landbrugsjord.

Vi kan altså, som det fremgår heraf, tilslutte os regeringens oprindelige lovforslag. Vedrørende ændringsforslagene til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat kan jeg stærkt anbefale at stemme på de under nr. 1 og 3 anførte. Disse to ændringsforslag er stillet fra mit partis side, og de drejer sig i korthed om en skærpelse af regeringens forslag, som efter min og også efter det

ærede medlem hr. Holger Eriksens mening har en skærpelse behov, og det er nok indiskutabelt, at disse ændringsforslag skærper loven. Under nr. 2 har den højtærede finansminister stillet ændringsforslag om tilføjelse af et nyt stk. 3 i lovens § 7A, og dette ændringsforslag finder vi rimeligt og kan tilslutte os. Skulle vore ændringsforslag ikke blive vedtaget, må vi overveje vor stilling til lovforslaget ved tredje behandling.

Både det ærede medlem hr. Aage Fogh og det ærede medlem hr. Holger Eriksen og VK-partierne har i betænkningen peget på beskatningen af de såkaldte udlandsdanskere. Når der i udvalget næsten har været enighed om, at man måtte søge at ramme dem, som efter salg i spekulationsøjemed forlader landet med store avancer, så er det for mig ubegribeligt, at man fra den højtærede finansministers side ikke har kunnet tage sådanne henvendelser alvorligt og søge udvej for en ændring af de bestående regler på dette specielle område. Vi har gjort nogle bemærkninger derom, og vi håber, at det måske i forhandlingerne mellem anden og tredje behandling vil lykkes at få med ind i tillægsbetænkningen bemærkninger fra finansministeren om dette specielle problem.

Mose Hansen: Regeringens formål med de 10 jordlovsforslag er jo dels af nationalpolitisk, dels af indrepolitisk karakter. Mit partis synspunkter på disse områder falder ikke sammen med regeringens, og ved første behandling redegjorde jeg som mit partis ordfører for vor principielle stilling til dele af disse lovforslag, fremsat af de højtærede ministre landbrugsministeren, indenrigsministeren samt finansministeren. Jeg skal derfor ikke ved denne lejlighed gøre mange bemærkninger ud over dem, jeg vil knytte til de enkelte lovforslag og de foreslåede ændringer.

Jeg vil gerne fremhæve, at vi i vort parti ønsker, at landbruget på det jordpolitiske område får den størst mulige frihed til selv at løse sine strukturelle problemer, tilpasning til fremtidens samfundsforhold. Ud fra dette princip må vi altså se på de af regeringen foreslåede love og de af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag, der efter vor mening griber for stærkt ind i dispositionsretten over ejendomsværdier, som er erhvervet ved hjælp af egne midler. På ingen